

عنوان مقاله:

چگونه توانستم اضطراب جدایی دانش آموزم را با قصه درمانی به شیوه ی عاطفی، شناختی و رفتاری کاهش دهم

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

صغرا سلیمی نژاد - کارشناسی ارشد رشته مشاوره مدرسه، از دانشگاه تهران،

داریوش کونانی - کارشناس ارشد رشته جامعه شناسی، از دانشگاه تهران غرب

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف تاثیر روش قصه درمانی با بهره گیری از شیوهی عاطفی، شناختی و رفتاری بر کاهش نشانههای اختلال اضطراب جدایی دانشآموز پایه اول ابتدایی صورت گرفت. آزمودنی در این پژوهش یک دانشآموز دختر پایی اول ابتدایی در شهرستان کوهدشت در سال تحصیلی 94-95 بود. در این پژوهش که یک مطالعه موردی بود، از ابزاری مانند: مصاحبه، مشاهده، قصهگویی و آزمون استفاده شد. ابتدا پرسشنامه تاریخچه فردی و خانوادگی توسط اولیای دانشآموز تکمیل شد، سپس جهت سنجش اضطراب جدایی آزمودنی، پرسشنامه علایم مرضی کودکان (CSI-4) (به عنوان پیشآزمون استفاده شد. در برنامه آموزشی برای درمان یا کاهش نشانههای اضطراب جدایی آزمودنی، روش قصه درمانی با بهره گیری از نظریه ی عقلانی-عاطفی-رفتاری (به صورت تلفیقی) طی 14 جلسه، 45 دقیقه ای، به مدت 7 هفته، و هفته ای 2 جلسه در نمازخانه آموزشگاه به طور متوالی اجرا شد. در نهایت پرسشنامه علایم مرضی (CSI-4) (به عنوان پس آزمون مورد استفاده قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که نشانههای اختلال اضطراب جدایی پس از اجرای برنامه به طور چشمگیری در آزمودنی کاهش یافته است. پس میتوان گفت: قصه درمانی با روش عاطفی، شناختی و رفتاری به صورت تلفیقی باعث کاهش اضطراب جدایی میشود، بنابراین از این روش می توان برای درمان اختلال اضطراب جدایی کودکان استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

قصه درمانی، اضطراب جدایی، عاطفی- شناختی- رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/639131>

